

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I.-Standard č. 80 / 05.05.2003 / GB

BRUSELSKÝ GRIFONEK

(Griffon Bruxellois)

F.C.I.-Standard č. 81 / 05.05.2003 / GB

BELGICKÝ GRIFONEK

(Griffon Belge)

F.C.I.-Standard č. 82 / 05.05.2003 / GB

BRABANTÍK

(Petit Brabançon)

ZEMĚ PŮVODU: Belgie

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 25.03.2003

POUŽITÍ: společenský pes

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.:

Skupina 9	společenská plemena
Sekce 3	malá belgická plemena
Bez zkoušky z výkonu	

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRNTÍ: Tato tři plemena (bruselský grifonek, belgický grifonek a brabantík) pocházejí z malého hrubosrstého plemene nazývaného „smousje“, které bylo po staletí chováno v okolí Bruselu.

V 19. století vnesení krevních linií king charles španělů ruby a mopsů vytvořilo krátkou černou srst a upevnilo současný typ plemene. Tito malí psi jsou dobří hlídači a byli chováni pro hlídání kočárů a ochranu stájí před hlodavci.

V roce 1883 byli první bruselští grifonci zaregistrováni v L.O.S.H (Plemenná kniha sv. Huberta). Jmenovali se Topsy (L.O.S.H. č. 163) a Foxine (L.O.S.H. č. 164). Kolem roku 1900 se stali velmi populárními, společně s dalšími plemeny, díky zájmu belgické královny Marie-Henriety. Mnoho jedinců bylo vyvezeno a pomáhalo tak rozšíření a zvýšení popularity plemene.

CELKOVÝ VZHLED: Malé společenské plemeno; inteligentní, vyvážené, pozorné, hrdé, robustní, téměř kvadratičtí psi; s dobrou kostrou, ale zároveň elegantním pohybem i stavbou; přitahující pozornost svým téměř lidským výrazem.

Obě plemena grifonků jsou hrubosrstá a odlišují se vzájemně barvou, zatímco brabantík je krátkosrstý.

DŮLEŽITÉ POMĚRY: Délka trupu, od hrbolku ramenní lopatky po hrbol sedací kosti, by měla co nejlépe odpovídat výšce v kohoutku.

POVAHA / TEMPERAMENT: Vyrovnaný malý pes, pozorný, hrdý, velmi oddaný svému majiteli, velmi ostražitý. Není ani bázlivý ani agresivní.

HLAVA: je nejcharakterističtější a nejnápadnější částí těla. Hlava je poměrně velká v porovnání s trupem a má téměř lidský výraz. U grifonků je srst na hlavě hrubá, odstávající a rozčuchaná; nad očima, na tlamě, lících a bradě je delší, což vytváří ozdobu hlavy.

MOZKOVNA: široká a kulatá. Čelo je dobře klenuté.

Stop: velmi výrazný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: černá. Nos je posazen ve stejné úrovni s očima. Nosní houba je široká a se široce otevřenými nozdrami. Špička nosu je skloněná dozadu, takže v profilu jsou líce, nos a čelo ve stejné rovině.

Tlama: Tlama včetně nosu je velmi krátká, nesmí přesahovat 1,5 cm. U brabantíka tlama vypadá delší, protože je bez ozdobné srsti. Nevýrazná tlama, stejně jako nos, jehož horní linie leží pod linií spodní části očí, způsobují velmi špatný výraz, a obojí jsou závažné vady.

Pysky: černé. Horní a spodní pysky jsou v těsném kontaktu a těsně přiléhající. Horní pysk není převislý a nepřekrývá spodní pysk. Pokud je příliš volný, ruší žádoucí výraz.

Čelisti/Zuby: Spodní čelist se stáčí vzhůru, je široká, nikoliv špičatá a vybíhá před horní čelist. Plemeno má předkus a řezáky v obou čelistech mají být pravidelně uloženy v rovné řadě, s horními a spodními zuby zcela rovnoběžnými. Je třeba dávat pozor, aby nechyběly žádné řezáky. Ústa musí být těsně sevřená, neukazující ani zuby ani jazyk. Šířka a vybíhání brady jsou velmi důležité.

Oči: Posazené daleko od sebe, velké a kulaté, nikdy však vypouklé. Hnědé, tak tmavé jak jen možno. Oko má být lemováno černě a bělmo by nemělo být vidět. Malé, oválné či světlé oči jsou vadou.

Uši: Malé, vysoko nasazené, s dostatečným prostorem mezi nimi. Nezkracované uši jsou nesené polo-vztyčeně a klopené dopředu. Příliš velké uši jsou nežádoucí, stejně jako uši spadající po stranách hlavy. Zkracované uši jsou špičaté a vztyčené. Zkracované i nezkracované uši jsou stejně akceptovány.

KRK: střední délky, přechází harmonicky v plece.

TRUP: délka trupu se prakticky rovná výšce v kohoutku. Celkově působí dojmem malého, kvadratického a silného psa.

Kohoutek: mírně zvednutý.

Hřbetní linie: rovná, krátká, silná.

Bedra: krátká a osvalená, velmi mírně klenutá.

Záď: široká a plochá nebo jen velmi mírně spáditá.

Hrudník: široký, dobře dosahuje do úrovně loktů. Hrudní kost je dobře vyznačená, což vytváří z profilu dojem mírně vybíhajícího hrudníku. Hrudní koš je dobře klenutý, ale není ani sudovitý ani plochý.

Spodní linie: břicho mírně vtažené; slabiny dobře vyznačené.

OCAS: nasazen vysoko a nesen docela vysoko. Kupírovaný ocas je zkrácen o 2/3 délky. Nekupírovaný ocas je nesen vysoko se špičkou obrácenou k hřbetu, ale aniž jej dosáhne nebo aniž je zatočený. Přirozeně krátký, zlomený nebo zatočený ocas je závažnou vadou.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkově: hrudní končetiny jsou rovnoběžné, s dobrou kostrou, uložené dostatečně široce od sebe.

Ramena: normální zaúhlení ramenní lopatky.

Lokty: dobře přiléhající k trupu.

Nadprstí: silné.

Tlapky: malé, kulaté, nevytočené ani ven ani dovnitř. Těsně přiléhající prsty. Srostlé prsty jsou nežádoucí. Silné polštářky, tak tmavé jak jen možno. Drápky nejlépe černé, tak tmavé jak jen možno.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkově: pánevní končetiny s dobrou kostrou, zcela rovnoběžné, zaúhlené v soulad s hrudními končetinami.

Koleno: dostatečně zaúhlené.

Hlezno: nízko posazené, při pohledu zezadu ani uzavřený ani otevřený postoj.

Tlapky: viz tlapky hrudních končetin. Paspárky nejsou žádoucí.

POHYB: energický rovnoběžný pohyb končetin s dobrým posunem pánevních končetin. Zvedání předních končetin do výšky a mimochod jsou považovány za vady.

OSRSTĚNÍ:

SRST:

Kvalita srsti: bruselský grifonek a belgický grifonek jsou hrubosrstí a mají podsadu. Srst je přirozeně hrubá, mírně vlnitá, nikoliv kudrnatá, je trimovaná. Srst musí být dostatečně dlouhá, aby mohla být ohodnocena její struktura. Příliš dlouhá srst narušuje siluetu a je nežádoucí. Hedvábná nebo vlněná srst je závažnou vadou.

Brabantík je krátkosrstý. Srst je hrubá, přiléhající a lesklá, nejvýše 2 cm dlouhá.

Ozdobná srst na hlavě: u grifonků ozdobná srst na hlavě (vousy a knír) začíná pod osou nosu a jde od jednoho ucha k druhému, pokrývají tlamu a líce hustou srstí, která je delší než srst na zbytku těla. Nad očima musí být srst delší než na zbytku lebky, čímž vytváří obočí.

BARVA:

Bruselský grifonek: červená, červenavá; trochu černé je tolerováno na ozdobné srsti na hlavě.

Belgický grifonek: černý, černý s pálením. Pálené znaky musí být čisté a barevně stálé. Jsou umístěny na hrudních končetinách od tlapek k nadprstí, na pánevních končetinách od tlapek k hleznu. Pokračují nahoru po vnitřní straně nohou. Jsou také umístěny na hrudníku, lících, bradě, nad očima, uvnitř ucha, pod ocasem a kolem řitního otvoru. Černá může být smíšena s červenohnědou, která je tolerována, ačkoliv čistá černá a černá s pálením jsou upřednostňovány.

Brabantík: Akceptovány jsou stejné barvy jako pro grifonky. Má tmavou masku. Šedá nebo stříbrná v masce u starších psů není penalizována.

U všech tří plemen je tolerováno několik bílých chloupků na hrudníku, avšak není to považováno za žádoucí.

HMOTNOST:

Hmotnost: v rozsahu od 3,5 do 6 kg.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- povaha: agresivita nebo přílišná plachost.
- nosní houba postrádající pigment nebo jiná než černá.
- jazyk stále viditelný při zavřených ústech.
- torze spodní čelisti.
- horní čelist přesahující spodní čelist.
- jakákoliv jiná barva než barvy uvedené ve standardu, jako například šedá, modrá s pálením, hnědá s pálením, játrová.
- jakékoliv bílé skvrny.

Psi, kteří zjevně vykazují fyzické nebo povahové abnormality, musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.